

Szövegértés

Így kellett öltözködniük régen a nőknek

Szigorúan szabályozták a 19. században a nők öltözködését. Nem volt mindegy, mit vesznek fel korzózáshoz, operába vagy bálba.

A boldog békeidőkben Budapest vidám világvárossá nőtte ki magát elegáns közönséggel, jelentős színházi élettel, bálokkal, löversenyekkel és életteli telivel korzókkal. Ezek voltak azok a helyszínek, ahol a szépasszonyok találkozhattak a nekik udvarló urak. Egyáltalán nem volt mindegy azonban, hogy melyik napszakban, hol és milyen öltözetben jelent meg egy a divatra és a társadalmi elvárásokra adó hölgy.

Fontos volt, hogy minden hölgy az életkorának megfelelő színű, anyagú és díszítésű ruhát viselje

A fiatal lányoknak egyszerű, pasztell színű, maximum virágokkal díszített ruhákba kellett öltöznük. A fiatalasszonyok hordhatták a legharsányabb, legdíszesebb ruhákat. A negyven évnél idősebb asszonyok csak sötét, lila, barna, fekete kelmék közül választhattak.

Az sok előírás célja az volt, hogy megkülönböztessék az tisztességes hölgyeket a kitarzott, "félvilági" nőktől, ezért boka megmutatása mellett a smink, púder, de még az arckrém használata is erkölcstelennek számított. Így nem is csoda, hogy a nők 40 felett már öregasszonynak számítottak.

A férfiaknak sokkal könnyebb dolguk volt, mint a nőknek. Csak néhány öltönyük volt, és sokszor életük végéig ezt a pár darabot viselték. Egy úriembernek ugyanis nem illett az öltözködéssel és a változó divattal törődni.

1. Melyik városról szól a szöveg, és mikor (mely években)?
2. Hol találkozhattak a nők és a férfiak ebben a században?
3. Mit hordhattak a lányok, mit a fiatal házas asszonyok, és mit az idősebb nők?
4. Ki számított idős nőnek?
5. Mit viseltek a férfiak?